

Немачка војска је у великој реорганизацији, а њени приоритети су усмерени на дешавања на истоку Европе и на захтев за формирање заједничке европске војске за коју Немачка озбиљно лобира.

После холандских трупа Кфора, свој одласак са Косова и Метохије јуче су најавили и Немци. Немачки Кфор требало би да се потпуно повуче до краја идуће године, али део официра Бундесвера ипак ће остати на Косову у саставу мисије Кфора, као инструктори за обуку будуће војске Косова.

Немачки Кфор стациониран је у близини Призрена, иза себе оставља камп на површини од 42 хектара, 23 зграде са 550 соба и смештајним капацитетом за око 1.200 људи. Део кампа биће дат на располагање за обуку БСК-а, мада ће на дан одласка Немци камп, симболично, уз поштовање Резолуције 1244 „вратити“ Унмику, после чега ће бити пребачен на управљање општини Призрен.

Кфор је 12. јуна 1999. године на темељу Резолуције 1244 Савета безбедности УН стигао на Косово са 50.000 војника из 39 држава света. Године 2007. тај број је смањен на 16.000, а данас је тај број још мањи и износи свега око 4.600 војника из 31 земље.

Амерички падобранци под водством НАТО-мировне мисије на Косову (КФОР) током војне вежбе у близини села Рамјан, Косово, 27. маја 2015. године.

Зона одговорности Кфора подељена је на пет региона: Север под управом Француза, Исток под командом САД, Југ под заповедништвом Немачке, Запад под управом Италије и Центар којим командује Велика Британија.

Холандски састав који је отишао са Косова бројао је 4.000 војника, док је немачки, који је у почетку имао 7.000 војника, сада сведен на 1.500. У неку руку број војника Кфора, који сада оперишу на Косову и Метохији, сразмеран је броју припадника безбедносних снага Косова (КБС), у чијем саставу је 4.000 људи, од чега су 2.500 активни припадници.

Одлазак Холанђана није изазвао толико пажње колико одлазак Немаца са Косова, па је питање зашто су Немци одлучили да напусте војну мисију на Косово, посебно јер су један од пет стубова НАТО-а на Косову?

Војни аналитичар Андреј Млакар каже да Кфор своје снаге смањује већ дуже време у оквиру процена безбедности ризика и то само по себи није новина. Разлог је тај што се сматра се да је ризик по безбедност сада много мањи у односу на претходни период и у том сегменту нема ништа спорно. Млакар, међутим, каже да је акценат на одлуци Немаца да изађу из ове војне мисије.

„Немачка је била једна од великих противника формирања војске Косова, јер верују да су постојеће КБС сасвим довољне и да нема потребе за самосталном војском. Други разлог је сама реорганизација немачке војске. Немачка је први пут после десет година објавила такозвану белу књигу у којој је навела шта су јој будући приоритети, а то су тероризам, избеглички талас, а трећи је анексија Крима и проблем Русије. То су три сегмента у којима немачки Бундесвер намерава да планира војску и да је усмерава према тим потребама“, наводи Млакар.

Наш саговорник додаје да додатне разлоге треба тражити и у томе да је Немачка већ послала велики војни контингент у Литванију и Естонију, а да исти спрема и за Пољску.

„То су велике снаге које ће захтевати ротацију војске на сваких шест месеци. Осим тога оштра полемика се водила у немачким медијима и око мировних мисија у којима Немачка учествује. Њихова јавност не сматра више да су они нација 'неимари под оружјем', већ да Немачка треба да заборави своју ратну прошлост и све оно што се догодило од 1939. до 1945. године. Тражи се да се армија суочи са новим реалностима и да крене чак и у борбене мисије. То се пре свега односи на оно што се дешава на истоку Европе, па чак и у оквиру захтева за формирање заједничке европске војске за коју Немачка озбиљно лобира“, наводи Млакар.

Наш саговорник истиче и да немачка армија изнутра има озбиљне проблеме, као и да се тренутно против 300 војника води истрага због величања Хитлера, што је последица нарастања десничарских покрета у држави.

Смањење трупа Кфора на Косову и Метохији почело је још 2002. године кад је из седишта НАТО-а саопштено да је „Косово досегло степен безбедности, те да је стање такво да је могуће почети са смањењем боја учесника те војне мисије“. Две године касније ситуација на терену их је демантовала кад су Албанци 17. марта 2004. године за само два дана успели да запале и униште око 800 српских кућа и 29 српских светиња, а на хиљаде Срба натерају у избеглиштво. После тога одлучено је да се мисија Кфора не смањује до даљњег, али је та одлука 2010. године нагло промењена и смањење мисије је настављено.

(Спутник – Бранкица Ристић)